

דין וחשבון לפי תקנה 25 לתקנות בריאות העם (העוסקים בסיעוד רפואי) תשמ"ט 1988 ולפי תקנות 15 ו-16 לתקנות בריאות העם (צוות סיעודי במרפאת התשמ"א 1981 (להלן "התקנות"))

בעניין: מר משה בר סימן טוב מנהל הכללי של משרד הבריאות
באמצעות ב"כ עוה"ד מהודר.
הקובל

נגד

האח סעיד זבידאת
באמצעות עוה"ד תמי אולמן
הנקבל

1. ב-16 יוני 2019 הגיש הקובל כתב קובלנה (להלן: "הקובלנה") נגד הנקבל, לפיה גילה הנקבל התנהגות שאינה הולמת את מקצוע הסיעוד כאמור בס' 15 (1) לתקנות.

2. פרטי הקובלנה

א. נגד הנקבל הוגש כ.א. לבימ"ש השלום בחיפה, בגין עבירה של מעשה מגונה- לפי סעיף 384 (ג) לחוק העונשין בתשל"ז 1977.
ב. לאחר שמיעת ההוכחות בתיק ב-27.2.18 הגיעו הצדדים להסדר, לפיו הוגש כתב אישום מתוקן. הנקבל הואשם והודה בעבירה של תקיפה סתם- לפי סעיף 379 לחוק העונשין התשל"ז 1977.
ג. לפי כתב האישום המתוקן הנקבל תקף מטופלת שאושפזה לאחר ניתוח שבר בכתף הימנית במחלקה האורטופדית במרכז הרפואי רמב"ם בחיפה, שבה שימש הנקבל כאח מעשי.
ד. ב-28.2.18, נתנה הכרעת הדין וגזר הדין ע"י כבוד השופט זעיד פלאח בבימ"ש השלום בחיפה. בהתאם להודאת הנקבל בכתב האישום המתוקן, החליט כבוד השופט שלא להרשיע את הנקבל. ביהמ"ש חייב את הנקבל לחתום על התחייבות ע"ס 5000 ש"ח להימנע מביצוע עבירה של תקיפה סתם בתוך שנה מההחלטה.

3. הדיון בפני הועדה

עם תחילת הדיון הודה הנקבל בעבירת המשמעת המיוחסת לו בכתב, הקובלנה ומיד לאחר מכן הובאו הטענות לאמצעי המשמעת אשר ראוי להטיל על הנקבל.

4. טעוני ב"כ הקובל

א. לדברי ב"כ הקובל, תכליתו של הדין המשמעתי הינה להרתיע עבריינים פוטנציאליים ולהגן על הציבור, על שמו הטוב של המקצוע ולזכות באמון הציבור והעוסקים בו.
ב. לדבריה על אף שבסופו של דבר הנקבל הודה רק בתקיפה וביהמ"ש בחר שלא להרשיעו, אין בכך כדי להקל ראש בעובדה כי התקיפה ארעה ע"י מטפל בחולה, לאחר ניתוח, ובמעשה זה ניצל מעמדו כאח, פגע בתדמית המקצוע ובאמון הציבור.
ג. בכ' הקובל עתרה בפנינו להתלות רשיונו של הנקבל לחודש ימים.
ד. בכ' הקובל ציטטה בפנינו שורת פס"ד, שעיון בהם מביאנו לכלל מסקנה כי אין להם כל קשר לעניין שבפנינו, חלקם משום הרשעה בנסיבות חמורות לאין ערוך מן המקרה שבפנינו ואחרים, בהם התקיימה ועדת משמעת בלבד. אולם, לא מצאנו כי ננקטו הליכים אחרים כנגד נקבלים אלו.

5. טעוני ב"כ הנקבל

א. חלפו 5 שנים ממועד ביצוע העבירה ורק עתה מוגשת הקובלנה וזו בשעה שהנקבל היה מושעה, במשך 4 שנים תמימות.

ב. הנקבל, בשל הגשת כ.א. חמור מאד בענינו עמד בפני מצב קשה, אישי משפחתי ובמצב של סיכון אדיר בניהול ההליך עצמו.

ג. לאחר שמיעת הראיות בתיק, התביעה היא שביקשה שלא להרשיעו וזאת לאחר שבימ"ש קבע כי עדותה של המתלוננת אינה מהימנה.

ד. לולא היה מוגש כ"א. כה חמור, והיה מוגש כ.א. בגין תקיפה סתם, הנקבל לא היה מושעה לתקופה של 4 שנים. הנקבל חזר לעבודה עובר למתן גזה"ד בענינו. בהחזרתו לעבודה, יש בהחלט אמירה באשר לחומרת התנהגותו.

ה. שיהיו רב בהגשת הקובלנה, משפטו של הנקבל הסתיים בפברואר 2018 והנה הקובלנה מוגשת כשנתיים אחרי מועד זה וחמש שנים לאחר מועד האירוע נשוא הקובלנה.

ו. הנקבל נענש דיו ואף המסר לציבור הועבר בעת שהושעה ל-4 שנים וע"כ אין זה נכון להרחיקו היום ממקום עבודתו.

ז. לנקבל אין עבר פלילי, ואינו מסוכן לציבור.

ח. הנקבל עמד לדין בפני ביה"ד למשמעת של עובדי המדינה, בספטמבר 2019 התביעה עתרה לאמצעי של נזיפה חמורה בלבד והמשרד הצטרף לעמדה זו, לאור השינוי שחל באישומים והחזרת הנאשם לעבודה.

ט. ביה"ד החליט להחמיר עמו והוסיף לעונש הנזיפה גם הפקעת משכורת קובעת אחת, וכן הורדה בדרגה אחת למשך שנתיים.

י. עם הגשת הערעור ע"י בכ' הנקבל, הודיעה המשיבה נציבות שרות המדינה, כי מקבלת היא את עמדת המערער באופן שיוטל עליו עונש של נזיפה חמורה בלבד.

יא. הנקבל לא עבד כלל במקצועו, בכל ארבע שנות ההשעיה.

יב. לא רק שלא הצליח לקבל תעודת יושר אלא פרטי כתב האישום המקורי, מפורסמים באינטרנט כך שהדבר מנע גם עבודתו במסגרת פרטית.

יג. לסיכום טוענת בכ' הנקבל כי הנקבל הביע חרטה, אין לו עבר פלילי, חלוף הזמן הרב מביצוע העבירה ומתום משפטו ועד הגשת הקובלנה.

יד. עמידתו לדין בפני שלוש ערכאות וכן קביעתו של ביהמ"ש בענינו, אשר בחר שלא להרשיעו כאמור.

טו. עוד יש לציין את חוות הדעת ומכתבי התודה שהוגשו לביהמ"ש ולנו בענינו. ענינם בין היתר הטיפול המסור, האזן הקשבת והטיפול המקצועי.

טז. בין היתר כתבה האחות האחראית הגב' "במהלך עבודתו שיתף פעולה עם צוות רב מקצועי על מנת להשיג יעדים מקצועיים, הקפיד על הופעה מקצועית המותאמת לסטנדרטים.

טז. הפגין עבודה מקצועית לרב ארך שנות העסקתו".

יז. כן זכה להערכה רבה בשאלון הערכה מעצבת וכן הוגשו תעודות בדבר היות בוגר למדעים בסיעוד והשתלמויות אותן עבר בהצלחה.

6. דיון והמלצה

א. בפתח הדברים נציין כי איננו מקלים ראש בתקיפה ונגיעה של אח במהלך תפקידו במטופלת. אולם נסיבות המקרה כפי שהוגדרו על ידי ביהמ"ש לאחר שמיעת העדויות, ממקמות מקרה זה ברף הנמוך של עבירות מסוג זה.

ב. בעת מתן המלצתנו לאמצעי הענישה, לקחנו בחשבון את העובדה כי עדות המתלוננת נמצאה בלחי מהימנה וכי היא שהסכימה לאי הרשעתו בבימ"ש.

ג. את העובדה כי חלפו 5 שנים מעת ביצוע העבירה וכי הנקבל היה מושעה 4 שנים מעבודתו, על ידי נציבות שרות המדינה. את העובדה כי גם נציבות שרות המדינה הביעה עמדתה והסתפקה בנזיפה חמורה בלבד וזו הייתה אף עמדתה לאחר שביה"ד של הנציבות גזר עליו עונשים נוספים, ובהסכמה אלו בוטלו.

ד. את העובדה כי לנקבל זו הערכאה השלישית בפניה עומד לתת את הדין וזאת כאשר המדינה הביעה דעתה, בטרם נגזר דינו על ידי ביהמ"ש כי אין מניעה לחזרתו לעבודה.

ה. לא נוכל להתעלם מעינויי הדין שעבר הנקבל עת הוגש נגדו כ.א. חמור בגין מעשים מגונים ואשר פורסמו ברבים, בעבור הזמן עד החזרתו לעבודה, וגם אז לאחר חזרתו לעבודה עמד בפני ביה"ד המשמעת של נציבות שרות המדינה ועתה בפנינו.

ג. לטעמינו-

הנקבל נענש דיו, ואף המסר הועבר וכן נשמר אמון הציבור, בעת שהושעה ל 4 שנים. בנסיבות אלו לטעמינו נכון היה שלא להעמידו לדין פעם נוספת אולם מנעשה כן, והואיל במקרה זה מדובר במקרה יוצא דופן החלטנו להתלות רישיונו ל 14 ימים.

ימי ההתליה יובאו במניין תקופת ההשעיה.

ואין לנו אלא לאמץ את החלטתו של כב' השופט סטרשנוב כדלקמן:

החלטה של כב' השופט סטרשנוב 28-13, בעניין ראדי קבלאן שם סיפא סעיף 11 וסעיף 12. "11 עם זאת- העובדה שהעורך נתן כבר את הדין בפני שתי ערכאות וקיבל שורה ארוכה של עונשים לרבות השעייתו מעבודתו לתקופה ארוכה למדי- צריכה הייתה לשמש שיקול בעיני הרשויות אם להעמידו לדין בפעם השלישית או למצער- שיקול כבד משקל להתחשבות מרבית באמצעי המשמעת שיש לגזור עליו ע"י ועדת המשמעת.

12 לאחר ששקלתי את נסיבות המקרה בכללותן הגעתי למסקנה כי נוכח העובדה שהעורר הושעה מעבודתו כאח למשך קרוב לשנתיים (בחלקה של התקופה אף מעבד לנדרש) יש מקום לקחת בחשבון השעיה זו במניין תקופת ההתליה שהוטלה ע"י הוועדה זאת למרות שמדובר בשתי ערכאות שונות שנדו בעניינו ואף ברשויות שונות שצוו על ההשעיה וההתליה- נציב שרות המדינה מזה וועדת המשמעת ומנכ"ל משרד הבריאות מזה. לכך יש להוסיף, העורר חזר זה מכבר לעבודתו כאח סעודי, לאחר תקופת השעיה ממושכת ואינני סבור כי התלייה נוספת בפועל, עתה בחלוף שש שנים מאז האירוע ראוייה ומוצדקת במקרה זה וכי יהיה בה כדי להלום את מטרות הענישה וההרתעה."

סוף דבר,

תקופת ההתליה של 14 ימים תנוכה מתקופת ההשעיה של הנקבל בעבר במהלכה הוא לא עבד כאח, כך שבפועל אין להתלות עוד את הרשיון והעורר אינו חייב בהפקדתו במשרד הבריאות.

ניתנה היום

עו"ד לינדה שפיר
נציגת היועמ"ש

גב' ענת כהן אבוהב
נציגת הסתדרות האחים
והאחיות

דר' צפנת חנה
יו"ר